

ÚRSKURÐARNEFND UM VIÐSKIPTI VIÐ FJÁRMÁLAFYRIRTÆKI

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Ár 2003, miðvikudaginn 10. desember, er fundur haldinn í Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Guðjón Ólafur Jónsson, formaður, Geir Arnar Marelsson, Grétar Grétarsson, Ólöf Embla Einarsdóttir og Sölvi Sölvason.

Fyrir er tekið **mál nr. 20/2003**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r:

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M hér eftir nefnd sóknaraðilar, annars vegar, og fjármálafyrirtækið F, hins vegar, hér eftir nefndur varnaraðili.

Málið barst úrskurðarnefnd 20. október 2003 með kvörtun lögmanns sóknaraðila, dagsettri 16. sama mánaðar. Með bréfi nefndarinnar, dagsettu 20. október 2003, var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi lögmanns varnaraðila, dagsettu 20. nóvember 2003. Bréfið var sent lögmanni sóknaraðila með bréfi nefndarinnar, dagsettu 21. nóvember 2003, og honum gefinn kostur á að koma á framfæri athugasemdum sínum. Athugasemdir bárust með bréfi lögmannsins, dagsettu 25. nóvember 2003.

Málið var tekið fyrir á fundum nefndarinnar 20. nóvember og 10. desember 2003.

II.

Málsatvik.

Sóknaraðilar báru í nóvember 2002 fram kvörtun við Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki vegna sjálfskuldarábyrgðar þeirra á láni samkvæmt skuldabréfi, útgefnu af M, hinn 16. september 1999, upphaflega að fjárhæð kr. 1.100.000. Gerðu sóknaraðilar þar kröfu um „*að litið [yrði] svo á að sjálfskuldarábyrgð á veðskuldabréff[ið] [væri] ógild*“. Með úrskurði nefndarinnar, uppkveðnum 20. febrúar 2003, í máli nr. 20/2002 var ábyrgð sóknaraðila úrskurðuð ógild. Að gengnum fyrrgreindum úrskurði nefndarinnar voru árangurslaus fjárnám sem varnaraðili hafði gert hjá sóknaraðilum endurupptekin og aðfararbeiðnir felldar niður.

Með bréfi, dagsettu 16. október 2003, krafðist sóknaraðili þess að varnaraðili greiddi honum kr. 300.177 í málskostnað vegna málsins og kr. 200.000 í miskabætur. Varnaraðili hafnaði kröfunni með bréfi, dagsettu 3. október 2003.

Málinu var skotið til úrskurðarnefndarinnar með kvörtun sóknaraðila, dagsettri 16. október 2003.

III.

Umkvörtunarefni.

Sóknaraðilar krefjast þess að varnaraðila verði gert að greiða þeim kr. 555.759 í skaðabætur. Sundurliða þeir kröfu sína svo að krafist sé kr. 355.759 vegna lögfræðikostnaðar og kr. 100.000 til hvors um sig vegna miska. Kveðast sóknaraðilar byggja kröfu sína á úrskurði úrskurðarnefndarinnar í máli þeirra gegn varnaraðila nr. 20/2002. Hafi þar verið staðfest að varnaraðili hafi ekki farið að reglum sem gilt hafi um notkun sjálfskuldarábyrgða. Byggi krafa sóknaraðila á almennum reglum skaðabótaréttar og vísa sóknaraðilar í þeim efnunum til 1. mgr. 25. gr. skaðabótalaga nr. 30, 1993.

IV.

Athugasemdir varnaraðila.

Varnaraðili krefst þess aðallega að kröfum sóknaraðila verði vísað frá úrskurðarnefndinni. Til vara er þess krafist að kröfum sóknaraðila verði hafnað og til þrautavara að þær verði lækkaðar.

Kröfu sína um frávísun málsins styður varnaraðili þeim rökum að kvörtun sóknaraðila sé svo óljós og óskýr að vísa verði málinu frá. Þá sé kröfugerð sóknaraðila óskýr og sé ekki ljóst hvort verið sé að gera kröfu um að skorið verði úr um greiðsluskyldu og bótafjárhæð. Loks heldur varnaraðili því fram að krafa sóknaraðila sé of seint fram komin. Bendir varnaraðili í þeim efnunum á að sóknaraðilar hafi ekki gert kröfu eða áskilið sér rétt til þess þá er þau skutu máli sínu fyrir úrskurðarnefndina í fyrra sinn. Vísar varnaraðili í þeim efnunum til 11. og 12. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki. Þá hafi sóknaraðilar heldur ekki skotið málinu til dómstóla og sé meintur réttur þeirra því fallinn niður hafi hann verið til staðar.

Varnaraðili heldur því og fram að eins og málið sé allt vaxið sé óeðlilegt að úrskurða sóknaraðilum umkrafðar bætur. Þá mótmælir varnaraðili kröfufjárhæð sem allt of hárrí og órökstuddri. Sé tilgreindur tímafjöldi vegna lögfræðikostnaðar óeðlilega mikill miðað við umfang málsins. Telur varnaraðili það ósanngjarnt að hann þurfi að bera þann kostnað, sér í lagi þegar horft sé til þess að hann hafi sjálfur orðið fyrir umtalsverðum kostnaði og tjóni. Þá vísar varnaraðili miskabótakröfu sóknaraðila á bug sem órökstuddri.

V.

Niðurstaða.

Eins og fyrr er rakið bar sóknaraðili í nóvember 2002 fram kvörtun við Úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki vegna sjálfskuldarábyrgðar þeirra á láni samkvæmt skuldabréfi, útgefnu af M, hinn 16. september 1999, upphaflega að fjárhæð kr. 1.100.000, sbr. mál nr. 20/2002. Með úrskurði nefndarinnar, uppkveðnum 20. febrúar 2003, var ábyrgð sóknaraðila úrskurðuð ógild. Ágreiningslaust er að varnaraðili hefur í kjölfar úrskurðarins fallið frá öllum innheimtuadgerðum á hendur sóknaraðilum vegna fyrrgreindra sjálfskuldarábyrgðar þeirra.

Um endurupptöku mála fyrir úrskurðarnefndinni fer eftir ákvæðum 13. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki, dagsettra 8. júní 2000. Er þar mælt fyrir um að nefndin taki ákvörðun um að mál sem úrskurðað hafi verið af henni skuli tekið fyrir aftur ef fram koma nýjar upplýsingar sem væru þess eðlis að hefðu þær legið fyrir við uppkvaðningu úrskurðar gætu þær hafa leitt til annarrar niðurstöðu.

Sóknaraðilar hafa nú borið fram nýja kvörtun til úrskurðarnefndarinnar og gera nú ýmsar frekari kröfur á hendur varnaraðila en í fyrri kvörtun sinni. Engin ný gögn eða upplýsingar hafa þó verið lögð fyrir nefndina sem sóknaraðilar áttu ekki kost á að koma á framfæri í fyrra máli sínu gegn varnaraðila. Þá verður heldur ekki séð að sóknaraðilar hafi ekki getað haft umræddar kröfur uppi í því máli. Geta sóknaraðilar ekki haft uppi nýjar kröfur á hendur varnaraðila með annarri kvörtun til úrskurðarnefndarinnar sem rót eiga að rekja til sömu atvika og nefndin hefur þegar fjallað um og tekið afstöðu til með úrskurði.

Með vísan til alls framanritaðs verður ekki hjá því komist að vísa máli þessu frá úrskurðarnefndinni.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Máli sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, fjármálafyrirtækinu F, er vísað frá úrskurðarnefndinni.

Reykjavík, 10. desember 2003.

Guðjón Ólafur Jónsson

Geir Arnar Marelsson

Grétar Grétarsson

Ólöf Embla Einarsdóttir

Sölvi Sölvason